

SIDRAL AL PLATÓ!

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 23 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició

(els noms propis dels personatges es poden canviar pels noms dels actors)

- 1- PRESENTADORA
- 2- CANTANT FAMOSA
- 3- MÀNAGER (noi o noia)
- 4- MOSSO DEL PLATÓ
- 5- RAPERERO
- 6- DETECTIU CLARA
- 7- DETECTIU PATRÍCIA
- 8- NOIA POLICIA

UN PLATÓ DE TV amb una taula o taulell, i un parell de butaques.

A l'esquerra, la porta d'entrada al plató. A la dreta, la porta cap als camerinos, lavabos i altres dependències

ESCENA 1

Entra la Presentadora parlant pel mòbil.

PRESENTADORA : — **No ho sé, de veritat, però sembla que hi hagi fantasmes al vestuari! (...) T'ho juro; és com si el meu vestit de gala sortís de marxa cada nit. Un dia porta una flor a l'escot, un altre fa olor de whisky (...) Sí, per favor! És que ara tinc pànic d'obrir l'armari! (...) D'acord, molt bé, us espero. No em falleu, eh! Adéu, adéu.**

Mentre parlava ha entrat la Cantant seguida de la Mànager, i han anat mirant al seu voltant, tot parlant entre elles en veu baixa. Quan la Presentadora tanca el mòbil, es gira i s'espanta de veure-les al seu davant.

PRESENTADORA : — **Aaaaah!**

CANTANT : — *(l'espanta el crit de la presentadora)* **Aaaaah!**

MÀNAGER : — **Tranquil·les, per favor!**

PRESENTADORA : — *(dissimula i transforma el crit en riure)* **Aaaah, ha, ha, ha, ha!**

Ja sou aquí. Quina il·lusió! (fa dos petons a la Cantant)

La Cantant mira la Mànager amb cara de no saber qui és la Presentadora

MÀNAGER : — **Eeh, sí; disculpeu: et presento la Mònica Climent, la presentadora més glamurosa de la tele...**

CANTANT : — **Encantada.**

MÀNAGER : — **... i la Naiara Roig, la cantant més famosa del pop.**

PRESENTADORA : — Naturalment! La meva convidada d'avui! Benvinguda..

MÀNAGER : — Jo sóc Laia Moré, la seva mànager.

PRESENTADORA : — Sí, sí, sí; la mànager més cotitzada del mercat!

CANTANT : — (*crítica*) Així, aquest és el plató, oi?

PRESENTADORA : — Exacte, aquí rodem el nostre programa: “La Flor i la Nata”.

MÀNAGER : — Tot és en directe?

PRESENTADORA : — En súper directe.

CANTANT : — Jo no actuo sense assajar primer, ja ho saps.

MÀNAGER : — És clar, vida, per això som aquí.

PRESENTADORA : — A veure, us ho explico: primer ballarà en Max, i després li
farem una entrevista. El públic haurà d'endevinar...

CANTANT : — (*mosquejada*) Quin Max?

PRESENTADORA : — En Max Plexiglàs, el súper Raper.

CANTANT : — (*furiosa, marcant les síl·labes*) En MAX... PLEXI – GLAS?

PRESENTADORA : — Sí, vida, oi que és un gran artista?

CANTANT : — (*amb menyspreu*) Si ell és un artista, jo soc un barret.

PRESENTADORA : — Com?

MÀNAGER : — (*dissimula, conciliadora*) Diu que... ja és un gran artista tot i
que encara és un marrec!

PRESENTADORA : — És veritat; és molt jove! Un autèntic fenomen!

CANTANT : — (*furiosa*) Un fenomen de vergonya!

PRESENTADORA : — Perdó?

MÀNAGER : — (*fa veure que riu*) Síííí; el fenomen de Borgonya!
Ell va néixer a la Borgonya, oi?

PRESENTADORA : — No, no; ell és català.

MÀNAGER : — Sí, ja; però té una... besàvia de la Borgonya!

PRESENTADORA : — Ah? No ho sabia. Ai, disculpeu, que em truquen (*agafa el mòbil*) Siiii? Diques, amor? Nooo, encara estic treballant. (*fa senyal que ara torna, i surt per la dreta*). **Avui acabaré mooolt tard...**

ESCENA 2

CANTANT : — Saps perfectament que no suportó el Max Plexiglàs! Per què no m'has dit que vindria al programa?

MÀNAGER : — No en tenia ni idea, vida; no m'ho havien comentat!

Entra el Mosso per l'esquerra amb l'equipatge de la Cantant, i s'encamina cap a la dreta on hi ha els camerinos.

CANTANT : — La teva feina és saber-ho! Em nego a posar els peus al mateix plató que aquest cantant de pacotilla! (*al mosso:*) **Quiet aquí!**

El Mosso s'atura, amb l'equipatge a les mans, i la mira, esperant ordres.

MÀNAGER : — Però Naiara, vida...

CANTANT : — Res de vida. Marxo d'aquí ara mateix! (*al mosso:*) **Torna això al cotxe.**

El Mosso fa mitja volta amb l'equipatge, i s'encamina cap a la sortida de l'esquerra.

MÀNAGER : — És que has firmat el contracte, vida! Si el trenques hauràs de pagar molts diners!

Amb la mà, la Cantant indica al mosso que s'aturi. Ell ho fa i espera. La Cantant es mira la Manàger uns instants, amb el rancor als ulls.

CANTANT : — **A mi no em podeu posar a l'alçada d'aquest poca pena sortit dels barris baixos.**

La Mànager indica al Mosso amb el cap que entri l'equipatge al camerino. Ell gira cua i es torna a encaminar cap a la dreta, fins que surt de l'escenari.

MÀNAGER : — **És clar que no, vida. Per això et fa de teloner. No veus que surt abans que tu? Només està per omplir.**

(...)

ESCENA 6

(...)

POLICIA : — **Amb tots els respectes, senyoreta, abans d'acusar algú s'ha de tenir proves...**

CANTANT : — **Proves? Doncs mira: quan he sortit de la dutxa, el meu camerino feia pudor de tabac. Tabac negre, per a més detalls.**

MÀNAGER : — **Tabac negre? Uf, és pestilent!**

POLICIA : — **Tan vomitiu com el ros**

CANTANT : — **Això vol dir que hi ha entrat algú, no? Algú amb tant poca personalitat com per ser fumador.**

POLICIA : — **D'acord, molt bé. Senyora Moré, seria tan amable de fer entrar tothom?**

MÀNAGER : — **És clar que sí, vida. (surt per la dreta)**

CANTANT : — **Me l'ha de tornar. És l'original, m'entens?**

Entren la Presentadora, el Rapero, el Mosso, i la Mànager.

POLICIA : — Gràcies per venir. Necessito saber qui de vostès fuma negra.

Petit moment de silenci.

MÀNAGER : — Jo fumo una mica... Però fumo ros.

RAPERO : — A mi no em mireu. Jo no fumo.

MOSSO : — *(irònic)* Ah, no? Què estrany.

RAPERO : — *(de mal humor)* Què estrany el què?

MOSSO : — Que jo t'he vist fumar.

RAPERO : — A mi?

MOSSO : — Sí. A tu.

RAPERO : — Però què dius, què vols, d'on surts, tu?

MOSSO : — Jo? Sempre estic aquí. No em veieu, però jo ho veig tot.

CANTANT : — Ho sabia, que era ell. Gràcies, Dani.

RAPERO : — No et flipis! Aquest tio s'ho està inventant! *(l'empeny)*

MOSSO : — A mi no em toquis. *(l'empeny)*

POLICIA : — Ei, ei, ei!

RAPERO : — No, però, què t'has cregut? Parla de tu; no has dit si fumes o no, tu!

MOSSO : — Jo no fumo, monada.

RAPERO : — *(incrèdul)* No fumes?

MOSSO : — No.

RAPERO : — *(encara més incrèdul)* No fumes?

MOSSO : — No.

RAPERO : — No m'ho crec. Fas pudor, val? Deixa que et registri.

El Rapero el vol palpar, però el Mosso no es deixa.

POLICIA : — Un moment! *(reté el Rapero)* Ja el registro jo. *(el registra)*

PRESENTADORA : — Quina situació més desagradable, per favor!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com